

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פֿ'ת מהל' בית המדרה הלכה ה'
ב ב מיי' שם הלכה ו'
ג ג מיי' שם הל' ז'

הנהגות רב"ח

(א) בבשנה כיפה וצית גדול כלי'־
אות ה' נמחק: (ג) שם פושטין ומקפלין ומניחין אותן: (ג) מפרש ד"ה כיפה וכו' ורלשי ספספין הם קנים וכו' דקתן במסכת מדות: (ד) ד"ה מוקף וכו' ולכן עשויים שמה הכרובים שמשם היו עולים: (פ) ד"ה חקני וכו' דקאמר גזרמח' לאלטוואל דקא סלקא: (ו) ד"ה ומפסחתי וכו' ונעצת הסתא קטעתה צב ומגביה אותה על ידי אותה העטפתה וז' ע"י אותה העטפת וכו' וכשרוצין להגביה מגביה אותה מן:

שיטה מקובצת

אן המקדש צבית אצטנים צבית הילוך וצבית המוקד: בן עליות והרובים שומרים: פ"א משמרים: ומניחין: ון המקדש יקנו כלס אמרים: דוד. עיין חות' ויומא ד' ח' ע"ה: חן העיר ומתרגמין סע' ע"ה: טו' וצמח' שבת מינה וציליאות ל"ש ומתקח: ז' לשכת כיפה של: יאן קטניות הפתוחות לתקלין: יב' נותא אמרי' בפסחים ומציות סוילא אחרת נמתח: יג' ומתרגין ככר שורא אות כ' נמחק: יד' עטליהם היתמא חיר: טז' עורא דקמתן במח: טז' מציית דלאוי כל אמרים: ז' דוד. עיין חות' ויומא ד' ח' ע"ה: חן העיר ומתרגמין רשום על כל מינה קו מנמנעל להורות כל לפ"ד ראוי למקחו: יז' קדושה צה נגביה:

פ' הרא"ש

בש"שח מקומות הסהנים שומרים צבית המקדש וכו'. ע"ד חוק הפרקים פ' בשלש שומרים: פ"א משמרים: שומר אלו משום חרוב נגינה דלין עינות מתקום עשירות אלף גזירה המכח הוא דכתיב ופתחו גזרם כבוד המקדש שלף יקומו דעמס ממנו לא יוםס אלף בללה דכתיבי כירידע מ"צ יאן ושמרתם את משתרת היתם מחס: בית אצטנים. לשכת משפטמין חן את קטניות. ואצטנים א"ה רלש בלחוס משפחה שחין קטליהם פלגות הקטנת מדלאת ציומא דקא לת. שלף רלו לגמר על מעשה הקטנות: בית הילוך. מין אכסדרה היתה פתוחה מרות אחת ועילוי ממה מננאן חן וסיהם צה אורח מרובח לכו נקראת הלכנה צית העילון: בית המוקד. על שם עתמיה היה בזה מדרות גדולות להתחמם סהנים הכהנים המלכסס יחסיים על הצלפה ויולטשנים כמתמח' א' נקראת בית המוקד: חיו עליות. סח' בגמ': והרובים. ילדים מתרגמנים וכו' ריש שלף איגיו לעצורה וס' וריסן לעלות בעליות וליקין שומרים שם: מוקף ויניחין של אן. אכטכאות מצייתת של אכני גזית בולות מן החומה וכו' למעלה מוז וועליהן חיו ישינס וקני אותו את אש שלם לעצוד למחר. וצית מוקף היה חליו בניו צקדש וחליו מהל: ומפתחות העזרה צידס. לשמור דלתות העזרה: ופרחי העזרה. אותן הגביעו לללל עטורים: איש כקמו בלדך. כמה היה כקנו ענותן אלס מתח מרלסחיו כעלה יסן ומגדול שסוכב כל גופו עליו הוא נקרא כה. וכן מוכח במסכת כלים ופס"ח מ"ה דמתן מדין שעשאו כל ומעטפת שעשאו כמת. וכן אמרינן בפרק בתרא דערויחן דקא ק' אשע נעשים כה לבעלה ואמרין מני בפרק בתרא דע"ז וקא דקס וע"ש בתוס' ד"ה הי"ג מניח אלס עליו כסמו וילגיו וכו' כסמו:

הורין קדושת הגוף עד דמקדשינן בכלי כדנתן המנחות כשקדשו בכלי נפסלין בטבול יום וכולי מילתא כדקתיב במעילה ובפ"ק דשבוועת קא מייחל לא י"ל דהיינו טעמא דבהמה לאלתר קדשי' קדושת הגוף משום דלאלתר ראו להקרבא ואינה מחוסר מעשה רבה לעשות בעזרה שום דבר שהצריך הכחוב לעשות בעזרה כ"א בשיכח לו יכול לעשות בין כהן בין מי שהיה בנוך קדוש דיוו ורגליו מן הכיור או לאו כתיב קרא אחירנא לעמוד לשרת וכדאיאת בפ"ב דובוחים ונגזן שמירת המקדש שא"א בלא שמירה כליעליפין בגמ' וצריך לשמור הכהנים במקום הקדש ממש וכדאיאת בספרי כמו שהביא גם בפירושו הרב שמואל חסידר כדכתיב אתה ובניך אתך לפני אהל מועד הכהנים בפנים והלויים בחוץ ככה"ג לא חיישינן לשיכבה בעזרה ולקמן מפרש טעמא מ"ה היה הבית דעובדי הילוך. ומ"ש עזרה מבחוץ לשם נפרש יותר ונאריך בדבר: בית הניצוץ. כתוב בתוס' צדפת שכן כתוב בשם הר"ר יצחק בר ברוך דעל שם האורה נקראת הניצוץ שהיתה עשוי' כמין אכסדרה כמו ששטינו במסכת מדות ובגמ' נמי קא מייחל לה ואכסדרה חוץ פורצה מרות א' בדושמשבב בבא בתרא בפרק לא יחפור דעולם אכסדרה היא דומה לניצוץ לשון ניצוצית חמה כדאמרין במסכת יומא גבי נברשת שעשתה הילנה מלכה וספר העירוך כמו כן יסדו בשעת ניצוצות בית המוקד בתוכו בתוס' צדפת דשני בית המוקד היו א' בית המוקד גדול ואחד בית המוקד קטן שהוא בית מיצות בית המוקד הגדול כדמוכח לקמן וכתב לשם שר"ח פירושו שמן אלו ב' לשכות היו לוקחין אש הרויט להדליק ע"ג המזבח דהני' בת"כ שמצוה להביא מן ההדויט ועוד האריך יותר בדברי הזה וגם כתוב בתוס' צדפת בשם הרב ר' יצחק ב"ב שאמר משום ר' יעקב ז"ל שביט המוקד כמו כן היתה עלי' שהיו כהנים שומרים מלמעלה והלויים למטה והוצרך הרב יצחק בר שמואל ז"ל לעשות פירוש לפירושו שביט המוקד היתה עשויה בזה הענין שכיפת בית המוקד היה סמון לפתח עיני החר כשנעשו והיו כהנים שומרים מלמעלה ומבפנים וכן לוי מבחוץ לרגלי הכיפה. ולהכי לא קתני במתניחין דבית המוקד היתה עליה כמו בית אבטינס ובית הניצוץ מפני שהיו נוז לעלות יותר מכולם שלא היתה כ"כ גבוה ולכן היו זקני בית אב ישינס שם כל אלה דרוקים כיוור בלא צורך. ועוד שהיה צריך לפרש במשנה או כדברייאת שכן היה עשוי וגם מסכת מדות נמי מוכח שבפנים בית המוקד היה כהן וכן לוי מבחוץ מבית ממש. ונראה לומר דבשביט כן לא היה בית המוקד עשויה עלייה מפני שביט המוקד היו מדיקלין בו האש לצורך מדרוה והיה לחוש פן יבוער האש בתקרת בית המוקד עוד ייש לחוש שלא יעלה עשר דרך הסדקין שבתקרה לעילוי ויצטערו אחיהם הכהנים שמלמעלה. ועוד שביט המוקד ה' להיות למטה ולא למעלה משום שיתראה דכהנים ואנו בעינן שהכהנים יחיו למעלה והלויים למטה לפיכך א"א בית המוקד לעשות ע"ג דא"כ היו צריכין לויס להיות למעלה ולכן לא היו באותו ב' מקומות אלא הכהנים למעלה. ועוד י"ל לפי הנראה שכיפה ע"ג כיפה לא היו יכולין לעשות ואע"פ שהכהנים למעלה והלויים למטה. משום דבעי' וילוו עליך דהיינו שהיה בירח כמו בעליי'. וכל שתחתיה בתקרה שמפסקת ביניהם לא חשיבו כולי האי הפסקה אבל אם היתה כיפה ביתניים של אבנים או י"ל דלמא חשיב הפסק שאל"כ למא לא עשו בית אבטינס וניצוץ כיפה ע"ג כיפה כיון דאין עניות במקום עשירות. והאי דקתיב במסכת תמיד דבן לוי ישן מבחוץ ואע"ג דנעילה עשר מפסין בן לוי לכהן י"ל דנעילה לא חשיב כמו כיפה שמפסקת בין בית שלמטה לבית של מעלה מיהא בתקרת קנן אינו משם בגין דא"ל דהיו סני בבנין של קנן דאם כן היו בניין בעץ. מפני שבבנין אבנים במעט רחב או הבית ועזרה ע"י כותלי שצריכה לעשות רחבים משל קנן ומיהא על זה תקשה מאי קמבעי לא בגמרא אי עלייה ממש היו אי מיגבי גבי בעליות היו היא כמו בית המוקד קתני בחגי תרתי דעליות היו אבל בית המוקד לא קתני י"ל לאו מילתא היא דרורא גבוה היה כך שלא היה יכול לבנות עליה ע"ג אבל בגובה העלי' לא היה כמו הנך דקתיב עליות היו ומה שפי' המפרשים שכטות עצמו של חול היה מונח בארץ וישן עליה. ק"ל להקשות על פי' זה שהיו אלו פרחי כהונה היו שומרים את בית המוקד כמו הרובים את בית אבטינס וניצוץ אלא דהתם היו הרובים שומרים ובכאן פרחי כהונה. והטעם נראה לי מפני שבוה המקום בבית המוקד היה צריך יותר בני דעת למטה מפני מקום חשוב וקדוש היה יותר מהנהגה ב' מקומות מפני שהיה קצת בית המוקד בעזרה כמו שאנו עתידין לצייר לקמן בפ"ג מ"ד ואע"פ שלא היה קדוש קדושת העזרה מ"מ כיון שהיה בניו בתוך העזרה החמירו ביותר משאר מקומות. וא"צ משום דשני שומרי לבית המוקד בעיא' בגמ' ואפי"ה לא היה ליה אלא חד שימור היה צריך בן דעת יותר והיינו גדולים שהיו לעבודה. וע"כ נראה שלא היה ישינס על הכסות אלא אם היה צריך לישב אחר מהם כשהיה חלוש היה יושב עליו על כסות. ואית' מיש לדרובין לא היה כסותו ולפרחי כהונה היה כסותו י"ל כיון שפרחי כהונה כיון שהגיע לעבודה ה' מתכנין אותם זקני בית אב כעבודה והיה צריכין חיזוק יותר מן הרובים זקני בית אב עצמן כדי שיכולים לסבול הטורח כעבודה ביום ואע"פ דאין ישיבה בעזרה כיש שניה את אמרי

כה:

בשלשה **מקומום**. משום דצעי לאורויי צמעשה דחמיד עצדות כהנים נקט מחלה שמירתן ומקום שכיבתן עד שהוא מסדר כל הסדר שצמחלה טובלין וכו' כאשר הוא מסודר צמשהנ. ובגמ' (נפקא לן מקרא צבית המקדש לרץ שימור ודאי לא נפקא לן מקרא הוה אמינא דלא לרצי שומרים דלין עניות צמקום עשירות ואי נגיני כלי המקדש ^א קנו אחרים ועוד דהוה אמינא דבחד שומר סג"י. ומקום שמירתן היא צבית אצטנים וצבית הניצוץ וצבית המוקד: הכי גרסינן צבים **אצטנים** וצבים הניצוץ היו עליות. צית אצטנים היא לשכת מפטמי הקטורת כדתנן בפ"ק דיומא (דף י"ח:) הוליכוהו לעליית צית אצטנים גבי כהן גדול ללמדו לשם הלכות חפינה שהיא אחת מעצדות קשות שצמקדש כדמפרש ציומא (דף מט:׀) ולפי שהיו אומנים על מעשה הקטרת נקראת על שםם. ומספקא לן ציומא צמקום עליית צית אצטנים היכן היא דלמרינן בפ"ק דיומא (דף יט:׀) שפי לשכות היו לכהן גדול לשכת פרהדרין ולשכת צית אצטנים אחת צנפון ואחת דדרוס ולא ידענא אי לשכת פרהדרין צנפון ולשכת צית אצטנים דדרוס או לשכת צית אצטנים צנפון ולשכת פרהדרין דדרוס ושם היה כהן גדול יסן. וציומא (דף ח:׀) מפרש למח נקרא כן: **צית הניצוץ**. ״לא שמעתי צו טעם למח נקרא כן: היו עליות. לשמירת כהנים לרץ עליות מקום גבוה כדנפקא לן בגמרא [וכו:] וילוו עליך ישראלון [ונצמד יח] וגזירת הכתוב היא ושמירת לויס לא היתה אלף למטה אלף השערים ולכן קרי ליה הפסוק ללויס שערים מתקרא' (א) לפי שלא היתה שמירתן אלף אלף השער והכהנים היו שומרין אותו בעליות על מקום גבוה כדרך שומרי עיר וכל שומרי עיר צין ציוס צין צלילה לא היו ישינס. ושערים וארבעה שומרים ושערים וארבעה מקומות נפקא לן בגמ' (ש) שצריך צבית המקדש שהיו שומרים יום ולילה שלשה בכהנים ושערים ואחד בלויס. ואפילו היו אותן עליות צביות מקצתן בעזרה יכולים כהנים לישב שם כשהיו עייפים דגנין ועליות לא נתקדשו כדלמרינן בפסחים (דף פה:׀) ובעזרה אין אדם יכול לישב דלין ישיבה בעזרה אלף למלכי צית דוד ^א: **והרובין שומרין שם**. רובין קרי כהנים שלא הגיעו עדיין לעשות עבודה כגון פתוחים מ"ג' (ג) שנה כמו (שמואל א ג) ויגדל הנער ח' [ונמתרגמינן] ורבא צביא ולפי שעדיין לא הגיעו לעשות עבודה (אין יכולין לעשותה) צבדינן להו שומרים שאותן שומרים לעבוד אין רוצין לעבוד ועוד הואיל ויכולין לעבוד אין אנו מניחין אותן לשמור: **צית המוקד כיפה**. צית המוקד פרח' (ב) בפ"ק דיומא (דף טו:׀) ד"ה וחתם על שם שלא היה האש כבה משם לעולם מפני שהיו נוטלין האש לצורך המוצח דלמרינן בתורת כהנים (ס) שמלוא להביא מן ההדיוט שנלמד ויקרא [א] וגמנו צני אהרן [והכהנים] אש על המזבח אע"פ שהאש יורד מן השמים מזהו להביא מן ההדיוט. ^א וציליאות השבת (שם ב) מתן ומאחיזין את האור בצמדות צית המוקד ערב שבת עם חשיכה דכהנים ויציין הם ולא אמו להצביר ופירש רש"י אתחמחם שם כהנים שהיו הולכים יחפים על גבי רלפת העזרה דלמרינן צוצחים (דף כה:׀) הואיל וכלי שרת מקדשים ועזרה מקדשם מן מלויי צית אצטנים (דף כה:׀) היה דבר חוצץ צין ידו לכלי והתם נפקא לן מקרא אף עזרה לא יהא דבר חוצץ צינו לצין הרלפה: **כיפה**. כלומר לשכת צית המוקד ע"ג לשכה ^א של אצנים היתה וצביל סהכהנים שומרים לשם צנאוה ע"ג כיפה דשמירתן לרץ לעשותה ע"ג מקום גבוה כדנ"ל מקרא. וצית גדול היה דו' לשכות פתוחות לשם כדלמר

בשלשה מקומות פרק ראשון תמיד

לקמן [וכו:] וצמסכת מדות (לה:׀) ד' לשכות פתוחות לצית המוקד כקטניות ^א פתוחות לטרקלין כלומר כחדרים הפתוחות לצירה וע"י מעלות עולין מהלשכות שמה לצית המוקד צ' צקדש וצ' צחול כלומר שמי הלשכות הפתוחות לו צ' מהם צביות צקדש ובעזרה וצ' צחול צהר הצית וצית

המוקד צניו חליו צקדש וחליו צחול ורלשי (ג) שפסשים קנים מפסיקין צין קדש לחול כדי שיהירו כהנים ולא ינהגו צמקום קדש מנהג חול. וא"ת כיון שעל מקום גבוה היה צניו צית המוקד א"כ הרי הוא חול דגנין ועליות לא נתקדשו תריץ הכיפה הימה שזה לקרקע עזרה לפיכך לא צטלה קדושת כיפה וכהאי גוונא י"א סוגיא אחרת בפסחים (דף פה:׀) על אותה שמועה של גנין ועליות דלמר התם גנין ועליות לא נתקדשו ופרכינן מציצי' החלונות ועוצי החומה כלפנים ואמרינן צלמלא חלונות עזרה משכמת דקדושות כששות לקרקע עזרה אלא עוצי החומה היכי משכמת לה ומתריצין י"א ככר שורא פירוש החומה קטנה לפניס מחומה גדולה והיא נמוכה ושזה לקרקע גובה עזרה שקרקע עזרה הולך ועולה צמעלות. ומה היו משמשות מערבית דרומית היא הימה לשכת טלה קרבן דשם נותנים הטלאים המצוקרים

דרומית מזרחית היא הימה לשכת עושי לחם הפנים מזרחית צפופית צה גזוז צית חשמונאי אצני מוצח ששיקזס מלכי יוין צפופית מערבית צה יורדים לצית הטצילה י"א טמא יורד דרך אותה לשכה למעיין לעצול וצית המוקד הימה צנפון עזרה ^א כדמינא צמסכת מדות (דף לה:׀): **מוקף רובדין של אבן**. רובדין כמו יאף והציחו על רוצד צריעי' שהציל' (וימא דף מג:׀) והוא דצר הצולט מן החומה ולכן (ו) עשוין שמן הרובדין ע"י עולין ע"ג אותם שהיו צמוך כניסת החומה כעין נמות: **ווקני צית אש ישינס שם**. אותם שהיה להם לעצוד למחר לוי ישינס צמוך כניסת החומה. ולא ארובדין קאי דא"כ ה"ל למימר על צגייהם ובגמרא [וכו:] מוכיח שלא על אלו הרובדין היו ישינס דקאמר (ס) אכטוואת דקא סלקי צהו לאכטוואת. ומוקף לאו דוקא אלף אותו צית המוקד שצניו צחול היה מוקף רובדין של אבן כדי לעלות צמטות שהן צמוך החומה דצמקום חול היו ישינס ולא צמקום קדוש ^א דרלשי שפספין צבדילין צין קדש לחול כדי שפי ינהגו צקדש מנהג חול: **ומפסחום [פעזורה] צידס**. כלומר צידי אלות כהנים לשם היו מונחות כל מפסחומ העזרה. ומפרש צמסכת מדות (דף לה:׀) היכן היתה הנחת מקום היה שם אמה על אמה צלשכת צית המוקד וצבילא של שיש צבאותו מקום וצבעת הימה ^א קצועה ^(א) ומגביהין אות' ע"י אותן הטצעות הגיע זמן הנעילה הגביה את הטצילא מן הטצעות על ידי צבעת אש נמי ע"י אותן הטצעות היתה הטצילא נטולה בצרך וכשרוצין להצביה מגביהין אותה מן העטעת נוטל את המפתחות מן השלשלת המפתחות נמויין מתח אותה צטלא צשלשלת ועל הכהן צפנים שערי עזרה וכן לוי יסן לו מצחון גמר מללעול החזיר המפתחות למקדש מתח הטצילא ונתון עליי ככות שלו ויסן על אותו צטלא: **ופרחי כהונה אישן לטכסומו בצריך**. פרחי כהונה צחורים שהגיעו לעצודל. איש כסומו צלרע ככות שלו בצריך שלא היה להם כניסה צחומה ומטות נמי לאו אורח ארעא לעילוי התם כדמפרש בגמ' ^(א) **ולא היו ישינס צצגדי קדש**. בגמ' (מ) מפרש טעמא. אלף פושטין ומקפלין אותן מתח רלשייהם לא כנגד רלשייהם: **ומפסחים כסמום עצמן**. צגדי חול: **אירע קרי לאחד מהם**. קדר מעשייהם מפרש: צמסיבה.

אמר מסייע ליה לרב דאמר גגות ועליות לא נתקדשו ועוד דהכי מוכח באבטינס היה מקום קדושת עזרה דהתן מסדרו זקני בית אב לוקני כהונה ועליות לבית אבטינס להביא חליו מוליכין אותו לשם וא"כ אי צבית אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא

אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כגון כחישה ומנחות בלילה ע"כ לא קדשי' קדושת הגוף כפה אלא בכלי שרת דוקא ואחר כן נחזור לקושיא דמהתם מוכח דבית אבטינס היה קדוש והא לויאב למימר שהיה לומר חפינה ע"י קמא או דבר אחר אבטינס היה חול היה הקטורת נפסל ביוצא שהרי כל הקטורת שראוי לחפינה מסתמא קדוש הוא. ותני' בפרק קמא דשבוועת דינתנה במכתשת נפסול בטבול יום ומסיק התם משום קדושה קדושת הגוף הוא ככר מאחר שנכנסה במכתשת שהיא כלי שרת איקדשה לה ואבג גררא נפרש מ"ש בחמה מקטורת ומנחות בהמה כשאדם מקדשה לאלתר הויא קדושת הגוף וקטורת ומנחות לא אלא שחיטה בלבד אבל קטורת מחסרת מעשה רבה כג